

ג' סנה

ק' א' פ"י פ"ס מלכות
א' ב' פ"י פ"ס מלכות
ב' ג' פ"י פ"ס מלכות
ג' ד' פ"י פ"ס מלכות
ד' ה' פ"י פ"ס מלכות
ה' ו' פ"י פ"ס מלכות
ו' ז' פ"י פ"ס מלכות
ז' ח' פ"י פ"ס מלכות
ח' ט' פ"י פ"ס מלכות
ט' י' פ"י פ"ס מלכות

א"ל א צחצחה של ד' מיני דמים - חקצבר ר' יהודה דם נזוס הוא
ונקטת ונעשה מחיצה כדלמך לקמן גבי מפלתא מין דגיס ורבנן
סברי מקור מגדל חצובה ולא דם נזוס הוא: [בבב] סברי לא אמרינן
רוח חצויה - תימה ותימא דהיא פלגא ופלגא ויהא ודאי מנא בריה
אצ"י דאיכא חוקת טהרה ו"ל דלמרי'
לעיל (דף י"ה) דחפילו לרבי יהודה לא
הי רוב גמור ואין שרפין עליו את
החצובה ולרבנן אשילו פלגא לא הי
ואורכה רוב החצויה לא על ד' מיני
דמים הם: [בבב] יוחנן ארומה
ושחורה למאן קתני לה אי לרבי יהודה -
וה"פ המפלת ארומה ושחורה דיע
כדמפרש ר' יהודה בסופא השמא ירוקה
ט' ומתוך פ' ר"ח משמע ל"ג ול"ה
כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה
דחא כהדרא קאי במילתייהו שחורה
וארומה ואין צ' סוגיית הא"ס:

השורני. מוז: מידן ככרמלי חי. דהכי נמי דקיי ככרמלי חי. ולא
דגרסי כשורני מידן הכרמלי: בכוס טבריא של זכוכית פשוט. טב"ש
ואידי דקלט נראה צ' ארומות הין: הדרן על"ך כל היד
דכמפלת חצובה אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו
טהורה. ללא לדה
היא דאי לדה היא כלל דם נמי
טמאה דכמי (ויקרא י) כימי נדם
דזפה טמאה: ר' יהודה אומר כו'.
מפרש בגמרא: כמין שערה. שער:
יבחושי. יתוסי: אם ימחהו טמאה.
משום נדה דדם הוא: מין דגיס. נמי
לאו ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא
[כ:] הלך אי איכא דם טמאה נדה ואם
לאו טהרה: תשב לזכר. ימי טמאה
שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמים
שפירא נהן טהורין: לזכר ולגבה.
למחרת ימי טמאה דנקבה שבעים
וימי טהרה כלים לקמן ארבעים יום
סבר ולא פ' כנקבה. ובגמרא [כ:] מפרש
מאי שנא למה וטף קרי ולד יומר
מדיס: ג' של ד' מיני דמים.
דקצבר היא גופה דם הלך טמאה
נדה אכל ולד לא הי: ירוקה ולבנה.
לאו מארבע מיני דמים הן אלא ארבע
וכמני ארומה וקרק כרכס וכמנו.
ושמור לא קא קשי דהיינו ארבע אלא
שלקה: לא אמרינן כו'. דקצברי אין
רוח חצויה של ארבע מיני דמים דלא
אפסוק הן האי רובא: למאן קתני לה.
לומר להודיע דבריו של מי נא: אלא
לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה
נמי פליגי: ותו לרבי יוחנן וכו'. כלומר
הן קושיא דירוקה ולבנה לא איבעי לן
לפרושי דמי אידי דקשיא ליה לשמואל
קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן
נמי אמר על שאר מיין לרבי יהודה
טהרה והכל קמי ירוקה ולבנה ופליגי
רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן
דלמרי' של ארבעת מיני דמים דברי הכל
כו': הכי גרסינן וכי תימא כי פליגי
רבנן אירוקה ולבנה אלא ארומה ושחורה
למאן קתני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי:
פתיחת הקבר. הכחש: בלא דם. דם
לידה הלך לרבנן כי איכא דם טהרה
ואפילו החמיכה של ארבע מיני דמים
דחמיכה לאו דם הוא אלא כשר ולא
אמר דם אחר איכא ואין הוא דלא
חוק דקצברי רבנן אפשר לפתיחת
הקבר כלל דם (אלר' יהודה אפילו
ירוקה ולבנה טמאה דדאי דם אחר
הוא ואין הוא דלא חוק דאי אפשר
לפתיחת הקבר כלל דם: קשתה
שנים. כמין י"א יום שזין נדה
לדה ולמה דם מחמת קושי:
ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם

הנהרות הב"ח
(ה) רש"י ר"ס כלל דם
דמי ולרבי יהודה אפילו:
(ג) ר"ה ולשלישי ה"ה
ואינה טהרה:

הדרן עלך כל היד

*המפלת יחצובה אם יש עמה דם טמאה
ואם לאו טהרה ר' יהודה אומר
בין כך ובין כך טמאה *המפלת כמין קליפה
כמין שערה כמין עפר כמין יבחושי ארומים
תפיל למים אם נמחו טמאה ואם לאו טהרה
המפלת כמין דגים תבנים שקצים ורמשים
אם יש עמהם דם טמאה ואם לאו טהרה
*המפלת מין בהמה חיה ועוף בין טמאין
בין טהורין *אם זכר תשב לזכר ואם נקבה
תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר
ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
כל שאין בו מצורת אדם אינו ולד:
ג' אמר רבי יהודה אמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחצויה של
ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים טהרה ור' יוחנן אמר של ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל טהרה לא נחלק
אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה *רבי יהודה סבר זיל בתר רוב
חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא
אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא
מגורדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חצובה ארומה שחורה
ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו טהרה רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל כדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל
כדא דאמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחצויה של ארבעת
מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכי תימא כי פליגי
רבי יהודה ארומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן
קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה משהרי רבנן ירוקה ולבנה
מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן וכי
תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא אלא
ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה
טמאה ארומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב
נחמן בר יצחק *באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא
דהני תנאי דתניא *קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה
דרי

המפלת חצובה. כלל זריה, אם יש עמה דם טמאה. האסא טמאה כשאר נדה ולא משום לדה, ללא ולד הוא (לעיל י"ז). כמין שערה. ארומה (לקמן נ"ד). המפלת מין בהמה חיה ועוף.
קתני ר"ח טהרה ולד עליה ואמן וטעם עליהן ימי טמאה וימי טהרה (חולין ע"ה). תשב לזכר. שבעה ימי טמאה ושלישי ימי טהרה, שכל דמים שהיא רואה כהן טהורין (ט"ז). תשב
לנקבה. שבעים טמאים וכו' טהור (שם ובטרוח מ.). ואם אין ידוע. אם זכר אם נקבה, העל עליהם סומר שניהם וחשב לזכר ולנקבה. שבעים טמאה לדה נקבה, ואפילו אינה רואה כהן, שמא נקבה
לידה וכלל ראייה איכא שבעים טמאה לדה, וימי טהרה אין לה אלא עד ארבעים יום מחמת לידת דבין זכר, שמא זכר הוא (חולין ע"ה וכו' בטרוח ט"ז). של ארבעת מיני דמים. שהחמיכה
מארבע מראות דם טמא השניין במתני, ואצ"י דחמיכה פק, שמור ארבע אלא שלקה, דכין דמראה דם טמא יש נה, אמרינן כולו דם הוא וטמאה נדה, ורבנן סברי אין זה דם אלא כשר, אבל של
שאר מיני דמים טהורה. כגון ירוק וכן שטורין הן (לעיל י"ז). ואינה יודעת מה הפילה. שאנדה החמיכה קודם שנאה לפיטו (לעיל י"ז). לא אמרינן רוב החתיכות כו'. דלא כסירא ליה
רוח חצויה של ד' מיני דמים (ט"ז).

[לעיל י"ז]
[לקמן כ"י ה']
[ג'ל אר דים
לא אמרינן]
[תולין ע"ה
בכריכות מ'
בכריכות מ']
[לעיל י"ז]
[ט"ז ע']
[לעיל י"ז]

ר' יהודה אלא בחצויה של ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים טהרה ור' יוחנן אמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל טהרה לא נחלק אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה *רבי יהודה סבר זיל בתר רוב חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא מגורדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חצובה ארומה שחורה ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו טהרה רבי יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל כדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל כדא דאמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחצויה של ארבעת מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכי תימא כי פליגי רבי יהודה ארומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה משהרי רבנן ירוקה ולבנה מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא אלא ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה טמאה ארומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב נחמן בר יצחק *באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא דהני תנאי דתניא *קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה דרי

ר' יהודה אלא בחצויה של ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים טהרה ור' יוחנן אמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל טהרה לא נחלק אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה *רבי יהודה סבר זיל בתר רוב חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא מגורדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חצובה ארומה שחורה ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו טהרה רבי יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל כדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל כדא דאמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחצויה של ארבעת מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכי תימא כי פליגי רבי יהודה ארומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה משהרי רבנן ירוקה ולבנה מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא אלא ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה טמאה ארומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב נחמן בר יצחק *באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא דהני תנאי דתניא *קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה דרי